

πίων· και β') νὰ κρίσῃ τὸ κατὰστημα τῶν Ὀλυμπίων κατὰ τὸ σχέδιον ὅπερ ὁ μακαρίτης εἶχε στείλει τῷ κ. 'Ραγκαβῇ· ὡς καὶ τὴν γέφυραν τοῦ Σταδίου.

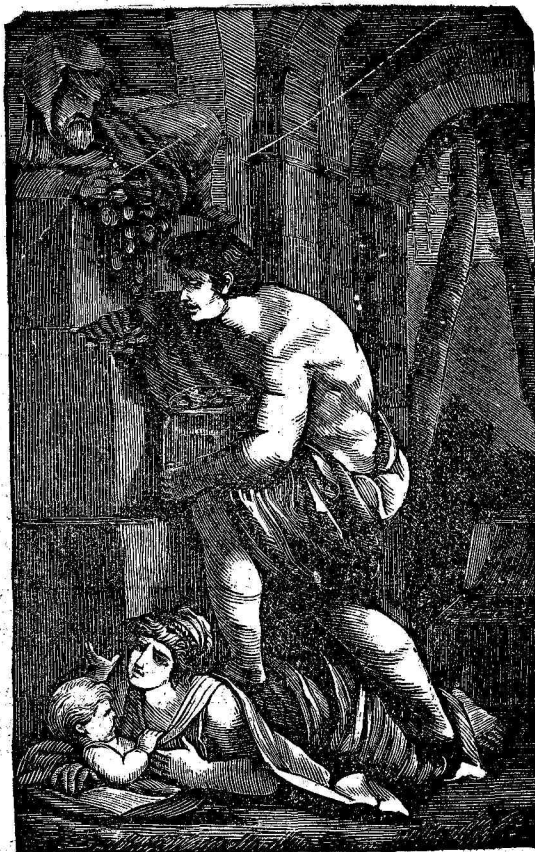
19. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ. Διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ ἀξιόχ. ἀντιναυάρχου Νικοδήμου διὰ τὸν σκοπὸν ὃν ἀκριβῶς δεικνύει τὸ ὄνομα κέκτῃται περιουσίαν ἐκ δρ. 834,087.

Ἐκτὸς τῶν ἄνω ὑπάρχουσιν Σύλλογοι καὶ Ἑταιρίαι· πολλαὶ ἄλλαι ἀρτισύστατοι ἢ περιουσίαν μικρὰν κεκτῆμεναι, οἷος ὁ Σύλλογος Βύρων, Ἑλληνικὴ Παλλήγενεσις, ἢ Ἑταιρία τῶν Φιλοχρίστων κτλ.

Ὅλα δηλαδὴ ὁμοῦ τὰ καταστήματα ταῦτα κέκτῃται περιουσίαν 15 χιλ. περίπου.

Προσεχῶς θέλομεν δημοσιεύσει πίνακα τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀγαθοεργῶν καταστημάτων· ἰδιαιτέρως δὲ τῆς Ἑπτανήσου ἐν ἣ τὰ πλεονα τῶν τοιούτων καταστημάτων ἰδρύθησαν ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν.

Ἄν δέ τις νομίσῃ ὅτι παρελείψαμεν τι, ἢ ὅτι ἄλλο ἀνακριβῶς ἐξεθέσαμεν παρακαλεῖται νὰ μᾶς διορθώσῃ. Εὐχαρίστως δὲ θέλομεν προσθέσει ἐν ἐπομένῳ φύλλῳ πᾶσαν πληροφορίαν συμπληρωτικὴν τῶν ἀνωτέρω.

Τὸ σελ. 33.

ΤΥΦΑΗ, ΚΩΦΗ, ΑΛΑΛΟΣ, ΒΑΡΕΠΟΥΣΑ, ΑΚΟΥΟΥΣΑ ΚΑΙ ΟΜΙΑΟΥΣΑ.

Ἐν τινι κώμῃ τῆς New Hampshire, λέγει ὁ «Περιηγητὴς τῆς Βοστώνης», ὁ ἄρτι ἀποθανὼν Δρ. Σαμουὴλ Χάου, εἶρε τὴν νεάνίδα Λαύραν Bridgeman τότε ἐξαετὴ τὴν ἡλικίαν, τυφλὴν, κωφὴν, ἀλάλον καὶ σχεδὸν ἐστερημένην τῆς αἰσθήσεως τῆς γεύσεως, τῆς σκαρλατίνης ἀποστερησάσης αὐτὴν τῶν δώρων τούτων τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, ὀλίγον δὲ διαφέρουσαν ἀνθρωπίνου ἐκ μαρμαροῦ ἀγάλματος περιέχοντος ἀμυδρὸν σπινθῆρα ἀθανάτου ψυχῆς. Ὁ πατὴρ τῆς εὐπορὸς ἀγρότης καὶ ἡ μήτηρ τῆς γυνὴ ἀρκετὰ νοήμων ἀσμένως ἐδέχθησαν νὰ θέσωσι τὴν μικρὰν αὐτῶν θυγατέρα ὑπὸ τὴν φροντίδα τοῦ Δρος Χάου, ὅστις ἔφερεν αὐτὴν εἰς Βοστώνην καὶ ἤρξατο ἐπ'

αὐτῆς πρωτότυπὸν τι σύστημα παιδεύσεως. Ἐδίδαξε πρῶτον αὐτὴν νὰ μεταχειρίζηται τὰς χεῖρας τῆς καὶ ν' ἀποκτᾷ τὴν χρῆσιν τῶν μυῶν καὶ μελῶν τῆς, εἰτα δὲ διὰ γραφίδος καὶ βελόνης νὰ διακρίνῃ δύο ἀντικείμενα δι' ὀρισμένων σημείων. Ἀπὸ μονοσυλλάβων ἔμαθε κατόπιν ὅλα τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου καὶ πῶς νὰ συναρμύζῃ ταῦτα πρὸς παραστάσιν ὀνομάτων καὶ ἰδεῶν. Ταχέως ἐκτῆσατο τὴν γνῶσιν τῶν ἀριθμῶν, τῆς στίξεως κλ., εἰτα δὲ ἔλαβε τὴν δύναμιν νὰ ἐκφράζῃ τὰ διανοήματα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων. Δι' ἑτέρου συστήματος ἐδιδάχθη νὰ ἀναγνωρίζῃ τὰ αὐτὰ σημεία δι' ἀναγλύφων τύπων. Εἰργάζετο μετὰ μεγάλου ζήλου ἀνταμείβουσα οὕτω τὴν ἀγρυπνὴν φροντίδα τοῦ ἀφωσιωμένου αὐτῆς διδασκάλου.

Ἡ κυρία Bridgeman ἄγουσα νῦν τὸ τεσσαρακοστὸν ἔκτον ἔτος, εἶναι ὑψηλὴ, νοήμων, χάριεσσα τὴν μορφήν καὶ τὰς κινήσεις, φέρει πρασίνας ταινίας ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς κατὰ καιροὺς διαλάμπει ἐκ συγγινῆσεως. Ἐνδύεται μετὰ μεγάλης φροντίδος—μᾶλλον ἵνα ἀρέσκῃ τοῖς φίλοις τῆς ἢ ἐαυτῇ—καὶ σεμνύεται δεικνύουσα τὸ χρυσοῦν ὠρολόγιόν τῆς καὶ ἄλλα γυναικεῖα κοσμήματα.

Εἶναι ἐπιτηδεῖα εἰς τὸ ράπτειν καὶ τέρπεται τὰ μάλιστα βοηθοῦσα διδασκάλισσάν τινα ἐν τῇ τιμῇματι τῶν διὰ βελόνης ἐργοχειρῶν ἐν τῇ καθιδρύματι τοῦ Perkins. Πρὶν τινων ἡμερῶν εἰργάζετο μετὰ δωδεκάδος περίπου μαθητριῶν τῆς, στρέφουσα τὰ ἄκρα τῶν τραπεζομανθύλων, καὶ περῶσα τὴν κλωστήν τῆς βελόνης διὰ τῶν δακτύλων καὶ τῶν ὀδόντων τῆς. Κυρία τις ἠγόρασε παρ' αὐτῆς δικτυωτὸν ἐπίστρωμα, καὶ διὰ καθαρῶς ἠρωμένης φωνῆς ἡ κυρία Bridgeman ἐπανάλαβε τὴν λέξιν «χρήματα» (money) δις. Δύναται νὰ προφέρῃ σαφῶς τὸ ὄνομα μιᾶς διδασκάλου καὶ τινος λέξεως ὡς baby κλ. Σχηματίζει λέξεις διὰ μολυβδοκοινῶν, τῇ βοηθείᾳ γαλλικοῦ πρὸς γραφὴν πίνακος. Ὁ πίναξ οὗτος ἔχει γραμμὰς αὐλακωτάς ἐν ὁδοῶν τοῦ δακτύλου βαθεῖας καὶ ἀπεχούσας ἀλλήλων κατὰ δάκτυλον.

Δίδουσα τὴν ὑπογραφήν της γράφει ὑπεράνω αὐτῆς κείμενόν τι τῆς Γραφῆς. Ἐρωτηθεῖσα ἔάν ἠννόει τὴν σημασίαν τοῦ κειμένου. Ὁ θεός· εἶναι ὁ ποιμὴν μου», καὶ γνοῦσα ὅτι ἡ ἐρωτώσα αὐτὴν ἦτο διδάσκαλος κυριακοῦ σχολείου ἐπὶ δεκαοκτὼ ἔτη, ἐδράζε τὰς χεῖράς της ἐν κατανύξει καὶ προσεπάθησε νὰ λαλήσῃ. Ἡ κ. Bridgeman μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς της ἐστερήθη δολίως τῆς περιουσίας, ἣν οὗτος κατέλιπε αὐτῇ καὶ τῇ μητρὶ της, ἐξακολουθεῖ δὲ ἀποκερδαίνουσα ὀλίγα χρήματα διὰ τῆς χρήσεως τῆς βελόνης της, ἀπολαύουσα καὶ τῶν τόκων κληροδοτήματος ἐκ 2000 ταλλήρων καταλειφθέντος αὐτῇ. Σφοδρῶς ἠσθάνθη ἐσχάτως τὸν θάνατον τοῦ εὐγενοῦς ἀνδρὸς τοῦ ἐξαγαγόντος τὸ καθευγμένον ἐν τῷ σκότει πνευμά της. Εἶναι ζῶν μνημεῖον τῆς ἀφοσιώσεως, ὑπομονῆς, ἐλπίδος, καρτερίας καὶ ἀγρυπνίας αὐτοῦ, μαρτυρεῖ δὲ αὐτὸν ὡς δοτῆρα φωτὸς τοῖς τυφλοῖς καὶ γλώσσης τοῖς ἀλάλοις. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Πρωσίας ἔστειλε τῷ Δρ. Χάου χρυσοῦν μετάλλιον διὰ τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ κατόρθωμα, τῆς ἐκπαιδεύσεως δηλ. τῆς Λαύρας Bridgeman.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΙ ΕΚ ΣΑΠΩΝΟΣ ΠΟΜΦΟΥΛΥΓΕΣ.

Ὁ μικρὸς Ἀλέξανδρος ἐβύθιζε εἰς τὸ ἀφρώδες ἐκ σάπωνος ὕδωρ τὸν λεπτὸν ἀχύρινον φυσητήρα του. Φυσᾷ ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ἰδοὺ ἡ πομφόλυξ σχηματίζεται κούφη καὶ διαφανής.

Ὅποιος θρίαμβος! Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ μικροῦ Ἀλεξάνδρου σπινθηροβολοῦσι· φυσᾷ ἔτι καὶ ἡ ἀργυροειδὴς πομφόλυξ ἐξογκοῦται ὅλον ἐν! Ὅλα τὰ χρώματα τῆς ἱριδος ἀναφαίνονται τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου αὐτὸς ὁ ἥλιος θὰ ἠρέσκετο νὰ περιβληθῇ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περικάλυμμα, τὸ ὁποῖον φέρει ἐν ἑαυτῷ τὰ ζωηρότερα χρώματα! τὸ χρυσοῦν καὶ τὸ φοινικοῦν, τὸ κυανοῦν μετὰ τοῦ συμβόλου τῆς ἐλπίδος, τοῦ πρασίνου.

Μήπως κατεσκεύασαν τὸ τέλειον τοῦτο ὕφασμα αἱ μάγισσαι ὀρίσασαι αὐτὸ ὡς φυλακὴν εἰς ἀπειθές τι πνεῦμα;

Φύσα ἔτι, μικρὲ Ἀλέξανδρε, φύσα ἐντονώτερον. Ἴδου ἡ πομφόλυξ ἀνυπόμονος ὡς κούφον ἐφύλιον, ἔτοιμον νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν παρχλίαν ταλαντεύεται χαριέντως. Ἴδου φεύγει πρὸς τὸ ἄπειρον ἐλευθερά καὶ λαμπρά.

II

Ἔ! Διὰ τί κλαίεις, μικρὲ Ἀλέξανδρε; τὰ παίγνια σου ἐτελείωσαν! Ἴδου ὁ ἀχύρινος φυσητήρ σου κείται πλησίον σου· εἰς δὲ τὸν ἄερά δὲν προσετέθη ἡ μία ἔτι σταγὼν δρόσου, ἡ εἰς τῶν ὑγρῶν ἐκείνων μαρ-

γαριτῶν, οὗς ἡ πρώτη λησμονεῖ εἰς τοὺς κόλπους τῶν ἀνθέων!

Τέκνον θὰ αὐξηνηθῇ! αἱ δὲ σκέψεις σου κεχωματισμέναι ὑπὸ τῆς ἐλπίδος θέλουσι σοὶ παρουσιάσει ὑπὸ τὰ λαμπρότερα χρώματα τὸ ἄπειρον ὅπερ ἡ νεότης ἐπιθυμεῖ τόσον! Πόσος χρυσὸς, πόση πορφύρα ἐκεῖ! Πόσαι ἐλκυστικαὶ χίμαιραι θεώμεναι διὰ τοῦ μάγου πρίσματος τῶν εἰκασιν ἐτῶν!

Ἴδου σε εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ σου, ὠθούμενον ὑπὸ τῶν παθῶν σου, ὡς ἱστίον ἐξογκούμενον ὑπὸ τρικυμιῶδους αὔρας. Πόσα παράλια δύνασαι νὰ ἀνακαλύψῃς! Πόσας γαίαις πλουσίας, ἃς ὑπολογίζεις ἐν τῇ φαντασίᾳ σου νὰ πλησιάσῃς!

Ἡ ὥρα αὕτη εἶναι ὥρα μέθης εὐγενοῦς καὶ ἐνθουσιασμοῦ γενναίου, ὁρμῶν ἀσκόπων καὶ στεναγμῶν ἀναιτίων, ὥρα βεμβασμῶν δόξης καὶ ὀνείρων εὐτυχίας.

III

Πλὴν ὁ νεανίας κλαίει, ὡς ἐκλαίει τὸ παιδίον. Δι' αὐτὸν ἐπίσης τὸ πᾶν κατεστράφη. Καὶ τῶν τόσων ζωηρῶν ἐκείνων χρωμάτων οὐδὲν μένει, ὡς ἐν τῇ προσεγγίσει τῶν ἄνευ λυκαυγοῦς ἐκείνων νυκτῶν τῶν πολικῶν. Τὸ χιμαίρικόν οἰκοδόμημα κατέρρευσε· αἱ γελοῦσαι ἀστασίαι ἀπεσθῆθησαν καὶ τὰ χαρίεντα φαντάσματα δὲν ἀποκρίνονται πλέον εἰς τὴν πρόσκλησίν του.

Εἰς τὴν πρώτην πνοὴν κόσμου σκληροῦ ἡ πομφόλυξ διεσπάσθη ἐν τοῖς δακτύλοις του· πλεοναπλάσματα φαντασίας· οὐδὲν πλέον πρὸ αὐτοῦ, ἡ ἀθλιότης, ἀδυναμία, ἀβεβαιότης. Καὶ πῶς κλαίει ὁ μικρὸς Ἀλέξανδρος τὴν ἀπωλεσθεῖσαν εὐτυχίαν!

IV

Ἡ ῥοὴ τῶν ἐτῶν εἶναι ταχεῖα ὡς τὰ κύματα, ἅτινα ὥθει ὁ κλύδων. Αἱ χρυσίζουσαι ἢ μελαναὶ ὡς ἔθενος κεφαλαὶ κατέστησαν λευκόφαια, ἐν ᾧ ἡ πείρα ἀντικατέστησε τὴν χίμαιραν. Τί σκέπτεται ὁ γέρον κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην; τί λέγει; Ἀκουσον, μικρὲ Ἀλέξανδρε, ὅστις κλαίεις τὰ ἀπολεσθέντα παίγνια σου· ἀκουσον, νῆε, ὅστις κλαίεις τὴν ὀνειροποληθεῖσαν, ἀλλὰ μόνον ὀνειροποληθεῖσαν, εὐτυχίαν.

«Ἐξῆσα, λέγει ὁ γέρον· εἶδον ἐκ τοῦ πλησίον τὴν δόξαν, τὴν φήμην, τὰ πλούτη καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ὁ κόσμος θαυμάζει, πᾶν ὅ,τι ἐπιθυμεῖ.

»Παρά τὸ χεῖλος ὁμῶς τοῦ τάφου, σὲ δαβεβαῖω παιδίον, σοὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω νεανίχ, ὅλα ταῦτα εἶναι πομφόλυξ σάπωνος, νέφος διαβατικόν, λαμπρὸν μετέωρον, ὅπερ ἀρκεῖ μία καὶ μόνη πνοὴ νὰ διασκεδάσῃ».

V

Καὶ λοιπὸν ὅλα τὰ ἐνταῦθα ματαιότης καὶ ψεῦδος· βίγρᾶσθμεν ὑπέστρημεν κακουχίας καὶ στερήσεως,